

Беседа владике Артемија у Недељу Крстопоклону, 11. 03. 2018. год. у манастиру Св. Преображења Господњег у Леушићима

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас, браћо и сестре, у трећу Недељу поста, Света Црква износи пред нас Крст Часни, ради поклоњењу Часноме Крсту, Због чега се и ова Недеља зове Крстопоклона, јер се клањамо Часноме Крсту Господа Исуса Христа. А њега Црква износи пред нас да нас подсети на пут Господа Христа који је прошао пре Његовог славног Васкрсења. Пошто се ми приближујемо томе времену, Црква хоће да нас подсети да смо и ми дужни да чујемо речи Господње које је рекао у Светом Јеванђељу: *"Ко хоће замном да иде да узме крст свој и иде замном"*. То је порука данашњег Светог Јеванђеља, порука ове свете Недеље Крстопоклоне. И нико не може ићи за Господом Христом без крста свога. А шта је то крст који треба да узмемо на себе? То су све животне невоље, страдања, прогони, искушења разне врсте и то треба да носимо са трпљењем и надом на помоћ Божију. Онда смо Христови ако идемо за Њим, и ако крст свој примамо, прихватамо и смирено га носимо. Крст Господњи је знак распознавања правих хришћана од оних који то нису, или од разних других вера које постоје у свету.

Крст је освећен жртвом Господа Христа, Његовом светом Крвљу, Његовим страдањем на Крсту. Зато га је Господ и дао као Свој знак да се људи по њему распознају. Рекао је Господ када дође Син човечији онда ће видети знак Сина човечијега

преко неба. То ће бити знак другог доласка Његовога - велики и сјајни Крст преко неба.

Иначе ми се клањамо Часноме Крсту, не материји од које је сачињен, било дрвета, од метала, од злата, или од чега другог, ми материју не поштујемо, али лик Христов који је на крсту, и сам Крст као оружје којим смо се спасли од греха, смрти и ђавола, ми се томе знаку клањамо и целивамо.

Крст је постао од Господа Христа спасење целе васељене, постао је украс Цркве, од тада на свакој цркви постоји часни крст, на куполи или на још неком месту. Крст је постао и слава анђела, не само људи него и слава анђела и постао је пораз и рана демона. Зато каже наш народ за некога: *"Бежи ко ђаво од крста"*. Све ђаво може да поднесе, у све може да се претвори и покаже, чак и као свети анђео, али када је Часни Крст у питању, он ту не може да опстане. Јер је то оружје Христово којим га је победио на Голготи, прогони га свуда и задаје му тешке ране.

Зато, браћо и сестре, ми Православни хришћани, данас сабрани овде поклонили смо се Часноме Крсту и још ћемо се поклонити, али да знамо да треба да будемо и крстоносци да бисмо били христоносци, да бисмо се ми кроз овај Свети пост припремили за дочек Господа Христа. Ово је половина Светога Великога поста, они који држе овај пост и њиме путују, прилично су се заморили, као путник који по летњој жеги путује далеким путем неким у град или у земљу, па изнемогне на путу, па када нађе неко лиснато дрво он седне у његову хладовину па се одмори и укрепи. Тако и Света Црква износи Часни Крст у средини овога поста, да би поклоњењем томе часном дрвету дошло укрепљење наше душе, наших духовних подвига,

молитве, праштања, љубави међусобне, избегавање свакога греха, да бисмо могли на тај начин прећи и остали део поста онако као што Црка Божија заповеда и како Бог од нас очекује. Само ако тако будемо радили и живели, браћо моја и сестре, ако будемо чували Веру Православну, веру која је освећена Часним Крстом, да је сачувавамо чисту, неокрњену, неискварену, неупрљану разним другим јересима и учењима, него да ту веру предамо нашим млађим поколењима, нашој деци и омладини, да и они том вером, једином спасоносном вером спасавају душе своје.

Нека је срећан и Богом благословен данашњи празник и да нам Господ дарује да када одавде пођемо да одемо и ми код Господа Васкрслога.

Данас би хтео још да вам кажем, да је јуче у овоме маломе манастиру било велико духовно монашко славље. Јуче су две сестре овога манастира монашене и примиле су свети ангелски чин. То је мати Ефросинија и мати Марина које су се јуче замонашиле и постале су слушкиње Божије и молитвенице за све нас. А и ми да се помолимо за њих да их Господ укрепи и даје снаге да до краја живота носе часно свету анђелску ризу коју су добиле и часни Крст Господњи.

Нека је срећан и Богом благословен данашњи празник, сада и увек и у векове векова. Амин.